

J. Kruse: Ja, jeg kan naturligvis ikke sige, om det er forsættligt; men jeg vil heller ikke fritage derfor; thi det forekommer mig, at naar Byraadet har skrevet herover til Udvalget, at det var villigt til at paatage sig formeldte Omkostninger ved Skibsbroforandringen, og Udvalget har udtalt i Forveien, at, hvis Byraadet vilde gjøre det, vilde man bestemt indstille denne vestlige Linie, saa veed jeg ikke, hvilken mere passende Betegnelse man skal anvende imod en Forvanskning af disse Ord! Det var en Forjømmelse af Byraadet, at Skrivelsen ikke kom til Udvalget inden 3die Behandling; jeg bad den Gang Udvalget om at stille Forslag i den Retning; men man mente der, at det kom for sent, og at man kunde stille det i Landsstthinget, hvor man altsaa haabede, at Ribes Repræsentant vilde stille et saadant Forslag, og en Deputation af Byraadsmedlemmerne fra Ribe, som kom herover, mente naturligvis, at dette vilde ske. Jeg foretog paa samme Tid en Hjemreise, og tilraadede, at Deputationen uopholdelig reiste herover, og ikke vente paa et Udvalgsnedsættelse i Landsstthinget, da det var et Spørgsmaal, om noget Saadant vilde blive nebsat, dette vilde alene komme an paa Borgmesteren, og jeg troede, at han som Embedsmand haade maatte ønske og kunde have godt af, at der ligesom blev lagt et Tryk paa ham i den Henseende; thi man veed jo nok, at Embedsmændene ikke ere saa tilbøjelige til at modvirke Ministeriet og Kolleger. Borgmesteren udtalte imidlertid under Sagens 1ste Behandling i Landsstthinget ogsaa, at han maatte anse den vestlige Linie for den ubetinget rigtige; men intet Udvalgsnedsættelse blev foreslaaet. — Nu kommer man her og siger, at Byraadet har ikke været tilbøjeligt til at gjøre noget Offer, og det er det, jeg har tilladt mig at sige er usandt. Jeg har i den Anledning skrevet hjem til Byraadet og har netop endnu i Dag opfordret Byraadets Formand, da han var her til Stede, til at henvende sig til Udvalget, og jeg tillod mig at sige til ham, at Udvalget fandt det beynnderligt, at Byraadets Formand, da han var her til Stede, ikke enten skriftlig eller mundtlig henvendte sig til det, saaledes at det kunde faae at vide, hvorledes Sagen egentlig forholdt sig. Han dakte hovedsagelig min Anskuelse, men mente, at det var Noget, jeg kunde gjøre, og at Udvalget tidligere var blevet gjort opmærksom derpaa. Jeg sagde imidlertid til ham: jeg kan ikke forlange, at hele Thinget ubetinget skal stole paa mig alene, jeg finder det nødvendigt, at der fra Byraadet fremkommer en Udtalelse om, at det fastholder, hvad det en Gang har sagt, og at der siden den Tid ikke er indtraadt Noget, hvorved vi have opgivet den Tanke, vi før havde; men ogsaa dette mente Borgmesteren, at Udvalget selv kunde læse sig til i det Udbragende, der var fremkommet hertil. Deri har Byraadet udtrykkelig sagt, at det er villigt til at afholde alle de Omkostninger, der vilde være forbundne med denne Skibsbroforandring.

Jeg undskyldte det ærede Udvalg dermed, at naar det faar nu sidst Ministeriets Skrivelse med Erklæringer fra Sagkyndige, hvori det bestemt udtales, at Byraadet ikke er tilbøjeligt til at afholde de fornødne Udgifter, saa maatte Udvalget antage, at der mulligen var indtraadt en Forandring. Udvalget kan meget godt tro, at Byraadet var blevet omfundet, navnlig fordi det tillige havde erklæret, at det med Tak og Paakjænnelse modtog det Tilbud, Ministeren havde gjort om at lægge en Sernbanevei til og en Bro over Aaen. Det Samme har jeg ogsaa sagt, jeg modtager ogsaa med Tak og Paakjænnelse dette Tilbud, skjøndt det i Grunden ikke er en større Imødekommen, end man med Villighed kunde forlange. Ja, jeg ser nok, at den ærede Minister ryfter paa Hovedet ad min Utaknemlighedsfølelse, men det vilde dog være altfor urimeligt og ubilligt at forlange, at Sønderboerne skulde føre ud af Nørreport og op gennem en lang, smal Gade, som desuden vilde koste meget at anlægge, førend man naaede til Sernbanestationen. — Kommunen har ikke Raad, siger man, til at anvende 20,000 Rbd., som det vilde koste mere, ved det vestlige end ved det østlige Anlæg, og Statskassen vil ikke afholde Udgiften. Hr. Oberst Dvesen tager den østlige Del af Byens Befolkning i Forsvar. Han siger nemlig, at det er en Uretfærdighed imod den østlige Del af Byens Befolkning, naaget han i Forveien har sagt, at det er „den rigere Del“, at den skal komme til at bidrage til Skibsbroen, som flyttes længere bort fra den, og altsaa til større Skade for disse; men det er komplet urigtigt, og derfor veed jeg ikke, om jeg tør sige, at det ogsaa er faldt? Naar en Skibsbro lægges længere imod Vest, saa lægges den ligesaa meget længere fra ham, der bor ved Skibsbroen, som fra den, der bor østligere, dette behøver man ikke at være særlig Sagkyndig for at kunne forstaa; og det er i det Hele taget en Inkonsekvens, at for den østlige Del vil han træde i Forsvar mod Uretten, men at han ikke bryder sig om den vestlige, der er den mindre og fattigere Del af Byen, saaledes som man kalder de syd- og vestlige Beboere. Jeg veed ikke, om den ærede Minister mener, at der paa den Maade, som nu er anvist, kan hjælpes paa den fattige Tilstand i Ribe, thi ere de fattige før, blive de end fattigere nu, det er en Selvfølge. Imidlertid haaber jeg, at den Del af Sagen, nemlig hvad Kommunebestyrelsen vil og har villet, skal blive klarere, thi jeg ventte hver Dag en Skrivelse fra Ribe Byraad for yderligere at bevise Sandheden af, hvad jeg her har sagt, hvis der endnu skulde være Noget, der tvivlede derom. Naar den ærede Minister har taget sin Beslutning alene i Tillid til slige usande Erklæringer, saa har han ikke Meget at støtte sig til, og da Udvalgets Erklæring her gaar ud paa, at det ikke vil foretage videre i Sagen, efter som Kommunalbestyrelsen har fundet sig tilfredsstillt ved